

udtalte: „Dette Køb har fundet Sted gennem en Kommission, der sorterer under Ingeniørkorpset, og saa vidt jeg ved, men det maa jeg sige med alt muligt Forbehold, er Salget foregaaet ved Ekspropriation“. Det er vist den eneste Udtalelse af mig om Begrebet Ekspropriation, og den kan det ærede Medlem ikke bruge paa den Maade, han gør.

Nu udtalte det ærede Medlem, at Betænkningen egentlig var ganske uskyldig, det var denne skrækelige Højrepressen, som arbejdede den op til at være noget, og dette tvang saa Bogtrykker Bagge til at henvende sig til Finansudvalget eller foranledigede ham dertil. Det var Højrepressen, der gjorde disse Ulykker. Da det ærede Medlem nylig havde det trykte Aktstykke, der blev udsendt af Bogtrykker Bagge, i Haanden, undrede det mig, at han ikke deraf saa, at der i Slutningen staar: „Efter Indholdet af ovenstaaende Skrivelse sammenholdt med disse mundtlige Udtalelser tør jeg vel betragte enhver Sigelse mod min afdøde Fader i denne Sag som død og magtesløs og skal kun til Slutning udtale min Beklagelse over, at det ærede Finansudvalg ikke har forstaaet at vise større Varsomhed overfor en afdød Mands gode Navn og Rygte“. Det forekommer mig ikke, at Højrepressen eksisterer i denne Erklæring; men at det er Finansudvalget, der omtales. Jeg tror derfor, at dette Forsøg paa at ville dække Finansudvalget under Højrepressen er mislykket for det ærede Medlem; og hvis det ærede Medlem vilde gøre sig den Umage at læse hele Skrivelsen igennem — Slutningsordene ere jo i den Henseende oplysende —, vilde han finde, hvad Bogtrykker Bagges Mening er om Finansudvalget. Jeg tror derfor ikke, vi skulle komme ind paa, hvad Højrepressen gjorde i denne Sag — det er jo ikke Betænkningen, vi nu skulle diskutere.

Dernæst siger det ærede Medlem, at Finansudvalget ikke kan træde i Forhold til en Privatmand. Jeg kender ikke den Lov, der eksisterer desangaaende. Jeg har endnu ikke hørt noget om, at det aldrig er sket, at et Udvalg er traadt i Forhold til en Privatmand. (*Anders Nielsen*: I Forhandlingsforhold!) Kan et Udvalg ikke træde i Forhandlingsforhold med en Privatmand? Da maa jeg dog tilstaa, at jeg

har siddet i et Udvalg, som har forhandlet med en Privatmand, saa det er en Paa-stand, der er greben ganske ud af Luften. Jeg gad vide, hvad det er for en Fornemhed, der skulde byde, at et Udvalg ikke kunde forhandle med en Privatmand. Har Finansudvalget ikke villet have, at en Privatmand skulde kunne henvende sig til Finansudvalget og bede om Æresoprejsning for en afdød Slægtning, saa har det nægtelig gjort et Forsøg paa at spille sine Kort godt, thi det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) har her i Tinget sagt, at naar det blev godtgjort, at der ingen Forbindelse var mellem de to velbekendte Ting, vilde han erkende, at den Opfattelse hos Finansudvalget, at der maaske var en Forbindelse, havde vist sig at være forkert. Her i Tinget undgaar man de Løjligheder, der gives til at afgive en Erklæring, som man siger, man er villig til at give, og naar saa den paaagældende, som føler sig krænket, kommer til det høje Finansudvalg, efter at Tinget ikke mere beskæftiger sig dermed, kan Finansudvalget stille sig paa det store Standpunkt og sige: Vi kunne ikke forhandle med en Privatmand, vedkommende maa gaa til Folketinget og faa Ret til at anlægge Sag. Men naar vedkommende saa kom til Folketinget, hvad vilde der saa ske? Have det ærede Medlem og hans Venner ikke tilstrækkelig tydelig tilkendegivet, at hvis denne Mand kom til Folketinget med et Andragende om Sagsanlæg, vilde man nægte Andragendet om, at der maatte blive anlagt Sag mod Finansudvalgets Ordfører? men naar man lukker alle disse 3 Veje, gad jeg dog vide, hvorledes det er muligt for en Borger i Samfundet at faa Oppejsning, naar han føler sig krænket af Finansudvalget.

Nu hævdede det ærede Medlem vedblivende, at Finansudvalget ikke har været tvunget til at afgive nogen Erklæring, og spurgte mig, hvorledes det overhovedet var muligt at udøve en saadan Tvang overfor Finansudvalget. Jeg har gjort gældende, at Andrageren, Bogtrykker Bagge, har sendt Finansudvalget en Skrivelse i hvilken han begærer Oplysninger om de objektive Data, som man ikke fremkom med her i Tinget, til Begrundelse af, hvad der her skete, men det ærede Medlem